

ВПЛИВ ВІКУ ОСІМЕНІННЯ М'ЯСНИХ ТЕЛИЦЬ НА ЇХ НАСТУПНУ ПРОДУКТИВНІСТЬ І ВІДТВОРЮВАЛЬНУ ЗДАТНІСТЬ

Одним із важливих резервів збільшення поголів'я м'ясної худоби, поліпшення племінних і продуктивних якостей є його інтенсивне використання.

Серед елементів інтенсивного використання маточного поголів'я в м'ясному скотарстві с більш раннє (16 – 17 місяців) осіменіння ремонтних телиць. Відомо, що статева зрілість тварини настає у віці, коли організм ще не повністю сформований, тому тварина не може використовуватись для розведення. У великої рогатої худоби середній вік статової зрілості настає у 8 місяців, а початок продуктивного використання для відтворення становить у середньому 15 – 18 місяців.

Дослідження по інтенсивному вирощуванню телиць показали, що плодотворне осіменіння телиць української м'ясної породи значною мірою залежить від показників живої маси. У стаді КСП «Воля» Черкаської області такою оптимальною масою є 350 – 420 кг. Встановлено, що із зростанням живої маси телиць до 480 – 520 кг, а також із збільшенням віку першого їх осіменіння різко знижується запліднююча здатність, в результаті чого спостерігаються повторні й багаторазові осіменіння. Більшість телиць, яким понад 24 місяці і не осіменились, жиріють, погано загліднюються і вибувають із стада. Як переконуємося, телиць необхідно осіменяти в більш ранньому віці, про що свідчать дані, одержані у згаданому господарстві, а також у КСП «Зоря» Ковельського району Волинської і «Головенськівський» Чернігівської областей, де проведено аналогічні досліди на чотирьох групах телиць української та волинської м'ясних порід. По I групі вік плодотворного осіменіння становив 18,6 – 19,1 місяця, жива маса — 355 – 366 кг, по II — відповідно 23,6 – 24,4 місяця, 319 – 420 кг. Жива маса телиць, яких осіменяли у віці 20 – 24 місяці, до відлучення була на 1,5 – 5,8 % нижчою, ніж у телиць, яких осіменили в 16 – 19 місяців, що в першу чергу позначалося на віці плодотворного їх осіменіння. Тому в м'ясному скотарстві, де

© М.Ф. Павліченко, В.Г. Данильченко, 1999
Розведення і генетика тварин. 1999. Вип. 31 – 32

проводиться інтенсивне вирощування молодняку на підсисі, слід враховувати поряд із віком і показник живої маси.

Відтворювальна здатність піддослідних первісток

Показник	Голів	Вік телиць, міс.		Голів	Вік телиць, міс.		
		16–19			20–24		
		M±m	limit		M±m	limit	
Вік осіменіння, днів	13	544±9,5	467–588	12	679±15,6	592–743	
Жива маса телиць при осімененні, кг		384,3±10,3	329–448		416,3±8,0	367,8–452	
Індекс заплідненості		2,1	1–3		2,7	1–4	
Вік при розтеленні, днів		833±9,7	751–887		970±16,0	879–1034	
Час плодотворного осіменіння після першого розтелу, днів		113	87–146		111	49–156	

Із таблиці видно, що первістки першої групи, які осіменені у віці 16–19 місяців, введені в стадо на 137 днів раніше, ніж первістки II групи, а індекс заплідненості був у телиць I групи — 2,1, тоді як у телиць II групи — 2,7.

Більш ранні строки осіменіння телиць сприяють зменшенню кількості осіменень на плодотворне і скороченню періоду вирощування телиць на 5–9 місяців. Вік телиць при плодотворному осімененні не впливав на період тільності і час осіменіння піддослідних первісток після отелу. Сервіс-період у корів обох груп був практично однаковим (183 і 189 днів). Процент заплідненості після першого осіменіння становив 70 % I групи і 54,5 % — у телиць II групи.

Найвища економічна ефективність використання м'ясних корів досягається при плодотворному осімененні телиць у віці 16–19 місяців.

Інститут розведення і генетики тварин УААН